

8 П Р И Ч А М Т И П Р И Ч У

Радомир Путниковић
КОПРИВА И БУЛКЕ
и друге поучне приче

Креативни центар

Едиција
Причам ти причу

Радомир Путниковић
Коприва и булке
и друге поучне приче

прво издање

Илустратор: Тихомир Челановић
Уредник: Бојана Савовић
Графички дизајн: Душан Павлић
Лектор: Виолета Бабић
Технички уредник: Небојша Митић
За издавача: мр Љиљана Маринковић

Издавач: Креативни центар
Градиштанска 8, Београд
Телефони: 011/ 38 20 483, 38 20 464, 244 06 59
www.kreativnicentar.rs • e-mail: info@kreativnicentar.rs

Штампа: Графипроф
Тираж: 2.000

Copyright © Kreativni centar 2011

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-342

ПУТНИКОВИЋ, Радомир, 1936
Коприва и булке и друге поучне приче /
Радомир Путниковић ; илустровао Тихомир
Челановић. - 1. изд. - Београд : Креативни
центар, 2011 (Београд : Графипроф). - 98 стр.
: илустр. ; 23 см. - (Едиција Причам ти
причу)

Тираж 2.000.

ISBN 978-86-7781-886-9

COBISS.SR-ID 185899020

Радомир Путниковић

КОПРИВА И БУЛКЕ
и друге поучне приче

Илустровао

Тихомир Челановић

Креативни центар

Садржај

Коприва и булке	4
Како је настала дуга	7
Лиси цаи цар животи ња	10
Гавран и змија	13
Јагорчеви на,звончи ћии маслачак	16
Кактус и петуни ја.....	20
Црв и јабука	23
Коњ и магарац	26
Медвед и веверица	28
Мрави и пуж	31
Вук, лисица и гуска	34
Медвед и сова	37
Миш и мрави	40
Жабац и врабац	43
Зец и лептир	46
Јеж и веверица	49
Ласта и корњача	52
Кос и јазавац	55

Пчела и лептир	58
Жаба и корњача	61
Ђук, детлић и велика сова	65
Видра и лисица	68
Кукави цаи грмуша	70
Магарац и коњ	72
Врабац и голубови	74
Пас, гавран, мачка и петао	76
Свитац, цврчак и сова	79
Тркачки коњ и зунзара	82
Паук и муве	84
Паун и голуб	86
Пас лутали ца	88
Свиња и гуске	90
Јаре и врана	92
Мајмун и жирафа	94
Мајмун, слон, жирафа и папагај	96

КОПРИВА И БУЛКЕ

На житном пољу, међу класјем пшенице, цветало је седам булки. Покрај тог поља, усамљен, стајао је жбун коприве. На булке су стално слетале пчеле, бубама ње и лептири, док су коприву, због листова који жаре, посећивали једино пужеви у оклопљеној кућици и понека оса. Коприва је због тога веома завидела булкама.

Једном, док су булке радо знало посматрале јато ластва које су летеле над пољем, коприва се обрати цветовима:

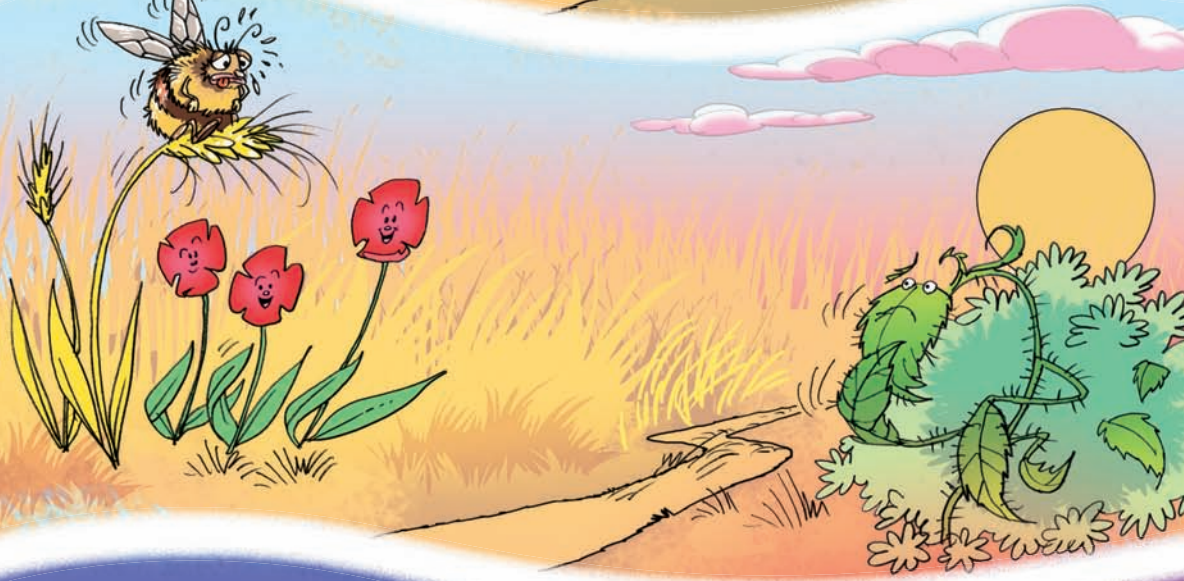
„Хеј, ви! За што не дођете овамо да живите са мном? Ви ионако не припадате пшеници.“

Пошто јој булке нису одговориле, сматрајући да одакле не треба да се селе, коприва поново викну:

„Само се ви прави теважне! Мисли теда можете, зато што живи тес пшеницом, и саме да постанете пшеница! Зар не видите да тамо никоме нисте потребне?! Ви сте обичан коров, исти као овај који расте око мене!“

Кад су то чуле, булке се веома растужише. Дотад нико није био толико груб према њима. Од туге неке од њих повише главе. Само је једна стајала усправно, црвенећи се од беса. Хтела је да одбрани своје другарице и себе, али није желела да се свађа с копривом и зато је одлучила да ћути.

Сунце је било на залазку, а јато безбрижних ластва на путу према реци, кад се на житно поље спустио један бумбар. Намеравао је да га прелети, али није знао како. Поље је било

вели ю, а жито се на њему тала сало попут мора. Зато бумбар седе на клас пшенице који је стајао на самој ивици поља и поче да размишља како то да изведе.

Булка која му је била најближа добро је разумела бумбареву жељу и зато га позва да долети до ње. Бумбар је послуша. Пошто је слетео, булка му предложи да се мало одмори и да одлети према њеној другарици, која се налазила на среди ни поља. Бумбар тако и учини. Летећи од булке до булке одмарао се и прикупљао снагу.

Кад је стигао на другу страну поља, облете један круг и зазуја најгласније што је могао да би се захвалио булкама. Оне му весело махнуше главама и пожелеше му срећан пут.

Коприва је гледала како су булке помагале бумбару да прелети поље. Због тога се добро замисли над оним што им је рекла. Било јој је јасно да није имала разлога да их онако повреди. Зато се окрену ка њима и довикну:

„Жао ми је што сам вас увредила! Из мене је говорила завист. Вас стално обилазе бумбари, пчеле, бубама ре и лептири, а на мене слети тек понека оса. Зато вас молим да ми опростите и заборавите све оно што сам вам казала“.

Булке су знале да је коприви требало много храбрости да призна грешку и решише да јој опросте. И не само то! Обећаше јој да ће следећег пута послати бумбара да се и на њој мало одмори.

КАКО ЈЕ НАСТАЛА ДУГА

Једном давно, толико давно да се више нико није ни сећао када се то догодило, на неком пространом пољу између две планине цвеће стаде да се расправља о томе која је боја од свих боја најлепша и најважнија. Напоследку се и посвађаше.

„Најлепша боја је жута“, рече маслачак. „То је боја сунца, ватре, зреле пшенице и воћа.“

„Ја мислим да је најлепша боја плава“, тврдио је различак. „То је боја неба, мора и река. А шта је важније за живот од ваздуха и воде?“

„Ништа од свега што сте рекли није тачно!“, узвикну бела рада. „Најважнија је бела! Она се налази у свим бојама, без ње ниједна друга не би постојала. То је боја дана и светлости. Покушај да у мрак некоем другом бојом обојиш нешто! Видећеш, то се неће ни приметити.“

„Ах, бела боја!“, подругљиво ће купина. „Замисли тесамо како би изгледао свет кад би све било обојено у бело или кад би сви носили бело“, рече купина и рашири своје гранчице покривене трњем.

„Питам се колико вреднујете моју боју кад толико себе истичете!“, узвикну булка и од беса постаде још црвенија. „Моја боја означава љубав, радост и весеље.“

„Полако, полако“, поче да их умирује трава. „Зелена је боја младости и новог живота, па је, према томе, моја боја најлепша и најважнија.“

Цвет дан и ноћ све је ово мирно саслушао и обазриво се умешао у разговор говорећи да свака боја има своју лепоту и да су све боје подједнако важне.

„Ђути ти, неодлучна биљчице!“, рече свађалачки купи на. „То кажеш само зато што не можеш да одлучиш која је боја најважнија. Уосталом, зато си за себе изабрао и плаву и белу!“

Цвет дан и ноћ нису наљутиле купинине речи. Мирно ју је саслушао и затим изнео свој предлог: „Хајде да свако од нас, пре него што падне киша, изнад себе истакне своју боју. Ону боју коју киша не буде опрала прогласи ће њ првом бојом – најлепшом и најважнијом.“

Свима се тај предлог допао и договорише се да организују такмице.

Кад је почела прва киша, сваки цвет је изнад себе истакао своју боју: масличак жуто, различите плаву, бела рада белу, булка црвену, а трава зелену. С великим нетрпљењем сачекали су да киша стане, а онда су пожурили да провере шта је вода учинила с њиховим бојама.

Имали су шта да виде – боје су се измешале и од њих је настала дуга! Сваки цвет је на њој пронашао своју боју и због тога је био веома срећан.

Тада рече дан и ноћ:

„Као што видиш те, ниједна боја није вреднија од друге. Све су подједнако лепе и важне!“

Од тада па до данас дуга се редовно појављује на небу после летње кише.

Још од давних, прадавних времена животиње и биљке откривају свој свет одабраним писцима. Ове приче повешће те у такав свет. Сазнаћеш како је настала дуга и како је змија остала без гласа, али и то како се лечи опака болест звана завист. Племенита петунија и корњача Теодора показаће ти шта је то искрено другарство, а случај жабе Цеце откриће ти која се цена плаћа за охолост и надменост.

Поступци неких од јунака ових прича насмејаће те, неки ће те изненадити, али сви ће ти они помоћи да научиш чему у животу треба стремити и које врлине треба неговати.

Зато ти предлажемо, драги читаоче, да завириш у свет у којем из приче у причу животиње и биљке уче да буду паметније и боље.

ISBN 978-86-7781-886-9

9 788677 818869

www.kreativnicentar.rs